

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie sędziego Sądu Najwyższego w stanie spoczynku X.Y.
po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 14 września 2023 r. bez udziału stron
wniosku Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi
Polskiemu Zastępcy Prokuratora Generalnego z dnia 22 lutego 2023 r.
w przedmiocie wyłączenia SSN Wiesława Kozielewicza od udziału w sprawie
prowadzonej pod sygn. akt II ZZP 2/22, dotyczącej rozstrzygnięcia zagadnienia
prawnego, przedstawionego przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 13
grudnia 2022 r., w sprawie o sygn. II ZIZ 23/22
na podstawie art. 42 § 1 k.p.k. i art. 41 § 1 k.p.k. a contrario w zw. z art. 128 ustawy
z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2020 r.
poz. 2072 z późn. zm. - dalej powoływana jako p.u.s.p.)

postanowił:

**nie uwzględnić wniosku o wyłączenie SSN Wiesława
Kozielewicza od udziału w sprawie o sygn. akt II ZZP 2/22.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 22 lutego 2023 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego)
Dyrektor Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu -
Zastępca Prokuratora Generalnego wniósł na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw.
z art. 10 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U.
z 2021 r. poz. 1904, z późn. zm. – dalej powoływana jako ustawa o Sądzie
Najwyższym) w zw. z art. 128 p.u.s.p. o wyłączenie SSN Wiesława Kozelewicza od
udziału w sprawie prowadzonej pod sygn. II ZZP 2/22, dotyczącej rozstrzygnięcia

zagadnienia prawnego, przedstawionego przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 13 grudnia 2022 r., w sprawie o sygn. II ZIZ 23/22.

W uzasadnieniu wniosku wskazał, że zachodzi istotna rozbieżność pomiędzy stanowiskiem prawnym Zastępcy Prokuratora Generalnego – Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i stanowiskiem prawnym Sądu Najwyższego, który wydał postanowienie z dnia 13 grudnia 2022 r., sygn. II ZIZ 23/22. Podał, że sędzia Sądu Najwyższego Wiesław Kozielowicz był członkiem składu orzekającego w sprawie o sygn. akt II ZIZ 23/22 i jest w składzie powiększonym, który będzie rozpoznawał zagadnienia prawne i w związku z tym zachodzą istotne wątpliwości co do jego bezstronności jako członka składu orzekającego w sprawie, w której zagadnienia prawne, w tym kwestia dopuszczalności ich przedstawienia, mają być rozstrzygnięte. Dalej podał, że w uzasadnieniu postanowienia z dnia 13 grudnia 2022 r. Sąd Najwyższy podzielił stanowisko wskazujące na oczywistość podobieństwa postępowań dyscyplinarnych i delibacyjnych oraz uzupełniającą się ich relację. Ponadto wskazał, że w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego co do zasady nie miały miejsca przypadki, aby sędziowie orzekający o zwróceniu się do składu 7 sędziów Sądu Najwyższego o rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego wywołującego poważne wątpliwości co do wykładni przepisów prawa, brali następnie udział w rozstrzygnięciu tych wątpliwości jako członkowie siedmioosobowego składu Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

W myśl art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Z kolei zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, uzasadniona wątpliwość nie może stanowić jedynie subiektywnego przekonania określonej osoby, lecz winna być konkretna, realna, obiektywna i poddająca się zewnętrznej weryfikacji (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2012 r., III KK 214/11, Lex nr 1135690).

W ocenie Sądu Najwyższego żądanie wnioskodawcy nie spełnia powyższych kryteriów, zaś sama argumentacja wniosku nie zawiera żadnych okoliczności, które mogłyby podawać w wątpliwość stroniczość SSN Wiesława Kozielewicza, tym samym nie spełniając wymogów wskazywanych przez ustawodawcę w art. 41 k.p.k. Lektura uzasadnienia przedmiotowego wniosku ogranicza się jedynie do wyrażenia obawy przez wnioskodawcę o skutkach uczestnictwa sędziego Sądu Najwyższego Wiesława Kozielewicza w obsadzie orzekającej w sprawie rozstrzygającej zagadnienie prawne sędziego występującego uprzednio w roli organu pytającego. Obawa ta, zdaniem Sądu Najwyższego, nie została poparta rzeczowym uzasadnieniem o ewentualnych negatywnych następstwach uczestnictwa ww. sędziego, co z kolei nie pozwala na powzięcie uzasadnionej i realnej wątpliwości w zakresie przedmiotowego wniosku.

Ponadto, Sąd Najwyższy wskazuje, że sprawa sędziego Sądu Najwyższego w stanie spoczynku X.Y. nie została rozstrzygnięta. Przedstawiono bowiem powstałe na jej gruncie zagadnienia prawne, a rozpoznając powyższe Sąd Najwyższy poprzestaje na samej wykładni przepisów prawa mających zastosowanie w danej sprawie. W tym miejscu Sąd Najwyższy zaznacza, że zgodnie z treścią art. 82 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym, jeżeli Sąd Najwyższy, rozpoznając kasację lub inny środek odwoławczy, poweźmie poważne wątpliwości co do wykładni przepisów prawa będących podstawą wydanego rozstrzygnięcia, może odroczyć rozpoznanie sprawy i przedstawić zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia składowi 7 sędziów tego sądu. Z przepisu tego nie wynika zakaz, aby w składzie 7 sędziów nie mógł być sędzia, który był w składzie przedstawiającym zagadnienie. Ustawa nie wyłącza ze składu rozstrzygającego 7 sędziów (składu powiększonego) sędziów, którzy przedstawili zagadnienia prawne do rozstrzygnięcia. Brak jest również takiego wymogu w podobnych sytuacjach uregulowanych w art. 441 § 2 k.p.k. i art. 398¹⁷ k.p.c. Ubocznie, Sąd Najwyższy wskazuje, że zagadnienie prawne o syn. II ZZP 2/22 rozpoznawane będzie w pełnym składzie Izby Odpowiedzialności Zawodowej.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[a!]